

We vlogen met Gabriel van Schiphol naar Verona en namen de trein naar Bolzano. Daar legden we onze bagage in het hostel, waar alle gasten sliepen. Daarna werden we naar de school geleid en daar was Richard al aanwezig. We waren de eerste school die was aangekomen. De rest zou door een spoorongeval bij de Brennerpas later arriveren, dus maakten we kennis met de Italianen. We gingen praten over de vluchtelingen crisis en kennismakingsspelletjes spelen. Bij het eten in de pizzeria kwamen de anderen aan en het was meteen heel gezellig.

Op de tweede dag deden we met alle leerlingen kennismakingsspelletjes en opwarmingsoefeningen. De workshops werden geleid door Philipp Jeschek, een professionele regisseur uit München, samen met Gabriel Molinari. We moesten een scène uit de Smekelingen, een Griekse tragedie van Aeschylus, analyseren en daar een thema uithalen. Vanuit dat thema moesten we een personage creëren en daarvoor een monoloog schrijven en voordragen. Bij het trefbal in de sporthal was Franziska ook gearriveerd.

De derde dag was er heel veel improvisatietoneel (je improviseerde in de rol van de personage die je voor je monoloog had bedacht). Van al je improvisatiescènes moest je er met je groepje drie uitkiezen die je het leukst vond. Ook bezochten het museum voor Ötzi, de in het Ötztal (in Italiaans Tirol) gevonden ijsmummie.

Op de vierde dag hebben we een aantal mensen geïnterviewd om een reëel beeld te krijgen van de (lokale) meningen over de vluchtelingensituatie, zodat onze scènes en personages zo realistisch mogelijk zouden worden. Vervolgens kozen we de twee à drie scènes uit die we tot een echte dialoog gingen bewerken.

Op de laatste dag moesten sommige scholen al vrij vroeg weg, dus we sloten we het project af met leuke improvisatiespelletjes. Het was echt jammer om afscheid te nemen van iedereen, want de hele groep was heel gezellig. Wij hadden nog vrij veel tijd voor de trein vertrok; het weer was geweldig, dus wij gingen in het stadspark aan de rivier (Prati del Talvera) zitten. We namen de trein naar München, daarvandaan de nachttrein naar Düsseldorf (6 mensen op 3 vierkante meter), en toen door naar Amsterdam.

Het hele project was superleuk, en we verheugen ons erop om begin november, wanneer de bijeenkomst in Amsterdam is en de scènes die wij geschreven hebben worden opgevoerd, weer leerlingen van de verschillende scholen te ontmoeten, al zullen sommige scholen dan weer andere kinderen sturen dan we in Bolzano hebben leren kennen. We vonden het zeker de moeite waard om het project in onze vakantie te doen en hebben elkaar (en Gabriel, Richard en Franziska) veel beter leren kennen.

Barbara (4a), Elisabeth (4c), Lea en Maya (4d) en Kika (4e)